

1b59312caa10&title=RivenTinovoiEkonomikiVUkrainiU2018-RotsiNainizhchiiZ2009-Roku

3. Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом та про фінансування тероризму»: веб-сайт. URL: // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2698-17>
4. Дослідження тіньової економіки в Україні: майже чверть ВВП – або 846 млрд гривень – перебуває в тіні: веб-сайт. URL: // <https://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk->
5. Національне антикорупційне бюро України. Історія становлення: веб-сайт. URL: // <https://nabu.gov.ua/istoriya-stanovlennya>

Манюх Володимир Степанович, магістрант,
Баран Ростислав Ярославович, к.е.н, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

Сучасний стан розвитку підприємств малого та середнього бізнесу істотно пов'язаний з дією низки об'єктивних чинників. Існує низка ознак за якими виділяють підприємства малого та середнього бізнесу, які для різних країн є варіативними, однак, в Україні основними можна вважати показники наведені на рис.1.

Рис. 1. Ознаки підприємств малого та середнього бізнесу [2]

Основною функцією підприємств малого та середнього бізнесу є задоволення потреб населення в тих видах продукції або тих видах послуг, які не випускають (не виробляють) великі підприємства через недоцільність та / або невисоку прибутковість. Підприємства малого та середнього бізнесу виконують також і соціальну функцію, створюючи нові робочі місця.

Управління малим та середнім бізнесом характеризується відносною легкістю, відсутністю обов'язку в створенні складних, громіздких схем планування, контролю, координації роботи в компанії. Але одночасно сучасні малі підприємства в своєму виробництві використовують нову технологію, яка полягає не в електроніці, або генетиці, або нових матеріалах, а в підприємницькому управлінні.

Для малого та середнього бізнесу вкрай важливою є роль керівника і власника компанії. І ці дві ролі часто поєднуються в одній людині. Якщо у випадку великого бізнесу одна з таких ролей перестає здійснюватися, то відбувається її заміна. Наприклад, при звільненні керівника власники великої компанії знаходять нового. Для малого чи середнього бізнесу – це нетривіальне завдання: якщо одна з цих ролей перестає виконуватися, то найчастіше і всі інші ролі не будуть виконані. Особистісні ресурси підприємця обмежені, і якщо, наприклад, він змушений постійно вивчати зміни в законодавстві та способи протидії державному контролю, то на інші сфери підприємницької діяльності у нього просто не залишається ресурсів.

Доцільність існування підприємств малого та середнього бізнесу визначається перевагами та недоліками їх існування, що відображено на рис. 2.

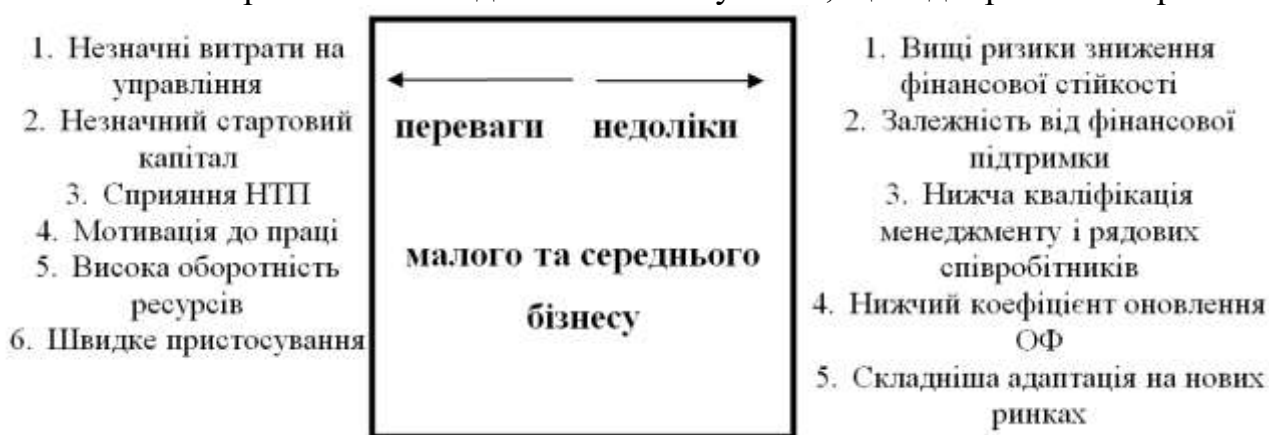

Рис. 2. Переваги та недоліки малого та середнього бізнесу

Складено з врахуванням [1, 2]

Серед переваг малого та середнього бізнесу слід виділити: незначні витрати на управління, незначний стартовий капітал, сприяння НТП, мотивація до праці, висока оборотність ресурсів та швидке пристосування до мінливих умов бізнесу. Також варто відзначити наявність недоліків у підприємств малого та середнього бізнесу, таких, як: порівняно вищі ризики зниження фінансової стійкості і втрати конкурентоспроможності внаслідок економічних спадів на ринку; досить висока залежність від фінансової підтримки більш великих компаній і фінансових інститутів; більш низька кваліфікація менеджменту і рядових співробітників обумовлена постійним зниженням операційних і управлінських витрат; фінансові складності і проблеми пов'язані з адаптацією на нових ринках; нижчий коефіцієнт оновлення основних фондів в порівнянні з великим бізнесом і слабка мотивація малого підприємництва при залученні в інноваційні проекти через відсутність податкових стимулів.

Таким чином, визначені істотні ознаки підприємств малого та середнього бізнесу і виділені його переваги та недоліки, дають змогу визначити соціально-економічне значення малого та середнього бізнесу в розвитку економіки держави

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гусак Ю.Е. Погребняк А.Ю. Розвиток малого та середнього бізнесу – запорука

стабільності

економіки.

Крі.

Url:

https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/13785/1/2014_1_Gusak.pdf

2. Воротіна Н. В. Вплив розвитку підприємництва на зростання бюджетних доходів в Україні. Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (15-17 трав. 2007 р., м. Ялта). К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2007. С. 52 – 54.

**Старосуд Микола Анатолійович, магістрант,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., професорка,
професорка кафедри управління та адміністрування**

ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї: ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Для ефективної протидії домашньому насильству, зокрема для правильного визначення завдань державних органів, включаючи правоохоронні та судові органи, необхідно усвідомлювати специфіку явища та знати про цикл домашнього насильства та психологічну ситуацію людей, які його переживають, тим більше, що існує багато міфів, пов'язаних із домашнім насильством та стереотипів, які, безсумнівно, ускладнюють боротьбу з цим явищем.

Сьогодні різноманітні прояви насильства в сім'ї є проблемою не лише в Україні, але й у більшості зарубіжних країн. За даними Організації економічного співробітництва та розвитку за 2019 рік, законодавство жодної з країн світу не захищає повністю від домашнього насильства, а в деяких державах це взагалі не вважається злочином.

Відсоток жінок, які хоча б раз у житті зазнавали фізичного та/або сексуального насильства в сім'ї, варіює від 9,8 % (Швейцарія) до 85% (Пакистан). Так, Рада Європи припускає, що в державах-членах кожна четверта-п'ята жінка хоча б один раз у своєму дорослому житті пройшла через фізичне насильство, і більше ніж кожна десята були жертвами сексуального насильства із застосуванням сили [1].

У багатьох дослідженнях, що стосуються причин та джерел домашнього насильства, підкреслюється, що саме прийняття ієрархічної структури суспільства робить у цій структурі людей, які вважають, що вони мають право застосовувати насильство щодо інших членів своєї сім'ї [2].

Деякі поляки погоджуються зі стереотипами домашнього насильства. Серед респондентів 13 % вважають, що існують обставини, що виправдовують домашнє насильство, 24 % погоджуються із твердженням, що винний перестане застосовувати насильство, коли знайде правильного партнера, який не буде його провокувати; 16 % поляків заявляють, що якщо жертва насильства не звертається за допомогою самостійно, вони не повинні втручатися; у свою чергу кожен другий респондент (49 %) вважає, що жертви домашнього насильства приймають своє становище [3].